

อ า โ ม ส

พระธรรมเล่มนี้เขียนขึ้นโดยอาโมสในศตวรรษที่ 8

ก่อนคริสต์ศักราช อาโมสอยู่ในสมัยเดียวกับโฮเซยา

อิสยาห์และมีคาห์ เช่นเดียวกับโฮเซยา

เนื้อความที่อาโมสประกาศนั้นเกี่ยวกับอาณาจักรฝ่ายเหนือคืออิสรา

เอล แม้ตัวท่านจะมาจากอาณาจักรฝ่ายใต้

อ า โ ม ส เริ่มเรื่องโดยกล่าวถึงโทษทัณฑ์ซึ่งจะมีแก่ชนชาติต่างๆ

แล้วในที่สุดพุ่งประเด็นมาสู่อิสราเอลเอง

จากนั้นเป็นการประณามความผิดบาปของอิสราเอล

โดยเฉพาะบาปผิดทางสังคมในสมัยนั้น เช่น ความอยุติธรรม

การฉ้อราษฎร์บังหลวง ความโลภ และการแสสร้งนมัสการพระเจ้า

จากนั้นว่าด้วยนิมิตต่างๆ จบลงด้วยความหวัง

ซึ่งน้อยนักที่อิสราเอลจะรับฟัง

เนื้อหาพระธรรมอาโมสตั้งอยู่บนพื้นฐานแห่งคำสอนว่าด้วย

ความชอบธรรมนิรันดร์ของพระเจ้า

พระเจ้าทรงชอบธรรมจึงทรงเรียก

ร้องให้ประชากรของพระองค์ชอบธรรม

หากพวกเขาไม่สำแดงความเชื่อของตนให้ปรากฏโดยวิถีความประ

พฤติ เมื่อนั้นก็ต้องทูลให้การต่อพระเจ้า อย่างไรก็ตาม

พระเจ้าทรงให้ภัยเสมอ (5:6)

และวันหนึ่งอิสราเอลจะคืนสู่ปกติสุขโดยฤทธิ์อำนาจและความเมตตา

า ของพระเจ้า(15:11)

โครงเรื่อง

1. บทนำ (1:1,2)

2. โทษทัณฑ์แก่ชนชาติต่างๆและอิสราเอล (1:32:16)

3. ถ้อยคำของผู้เผยพระวจนะเกี่ยวกับโทษทัณฑ์

(3:16:14)

4. นิมิต 5 ประการเกี่ยวกับโทษทัณฑ์

(7:19:10)

5. ความหวังสำหรับอนาคต

(9:11:15)

อ อ โ ม ส

1 ถ้อยคำของอาโมส ผู้เลี้ยงแกะคนหนึ่งในเทโคอา

สิ่งที่อาโมสได้เห็นเกี่ยวกับอิสราเอล 2 ปีก่อนที่จะเกิดแผ่นดินไหว

เมื่อครั้งอุสซียาห์เป็นกษัตริย์แห่งยูดาห์ และเยโรโบอัม

บุตรเยโฮอาชเป็นกษัตริย์แห่งอิสราเอล

2อาโมสกล่าวว่า "องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงเปล่งกัมปนาทจากศิโยน

ทรงเปล่งพระสุรเสียงจากเยรูซาเล็ม

แล้วท่งหญ้าของผู้เลี้ยงแกะเหี่ยวเฉา

และยอดเขาคารเมลก็เหี่ยวแห้งไป"

คำพิพากษาแก่บรรดาเพื่อนบ้านของอิสราเอล

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากตามัสกัสทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าสามสี่ครั้งเราจึงไม่หายโกรธ

ธ เพราะมันนวดกิเลอาดด้วยเลื่อน ซึ่งมีฟันเป็นเหล็ก

4เราจะส่งไฟมายังเรือนของสะซาเอล ซึ่งจะเผาผลาญป้อมต่างๆ

ของเบนฮาดัดเสีย

5เราจะทำลายประตูของตามัสกัสเราจะทำลายล้างกษัตริย์ซึ่งอยู่ในหุ

บ เ ข อ อ อ เ ว น ¹ และผู้ถือคทาในเบธเอเดน

¹ 1:5* อาเวน แปลว่า ความชั่วร้าย

ชาวอาร์มจะถูกกวาดต้อนไปเป็นเชลยที่เมืองคีร์องค์พระผู้เป็นเจ้า+
ตรัสตั้งนั้นแหละ

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากกาซาทำบาปชั่วแล้วชั่วเล่าสามสี่ครั้งเราจึงไม่หายโกรธ
เพราะเขากวาดต้อนประชาชนทั้งหมดไปเป็นเชลย

และขายให้แก่เอโดม 7เราจะส่งไฟมายังกำแพงเมืองกาซา

ซึ่งจะเผาผลาญป้อมของมัน 8เราจะทำลายชาวเมืองอัชโดด²

และผู้ถือคทาในอัชเคโลน เราจะตัดมือฟาดเอโครน

จวบจนชาวฟิลิสเตียคนสุดท้ายตายไป"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสตั้ง นั้นแหละ

9องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากไทระทำบาปชั่วแล้วชั่วเล่าสามสี่ครั้ง เราจึงไม่หายโกรธ
เพราะเขาขายเชลยทั้งหมดให้แก่เอโดม

ไม่คำนึงถึงสัญญาไมตรีฉันพี่น้อง

10เราจะส่งไฟมายังกำแพงเมืองไทระ ซึ่งจะเผาผลาญป้อมของมัน"

11องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากเอโดมทำบาปชั่วแล้วชั่วเล่าสามสี่ครั้ง

เราจึงไม่หายโกรธเพราะเขาถือดาบตามลำน้องชายโดยไม่ปราณี

เพราะโทสะของเขาพลุ่งพล่านอยู่ตลอดเวลา

และเกรี้ยวกราดไม่ได้หยุดหย่อน 12เราจะส่งไฟมายังเทมาน

ซึ่งจะเผาผลาญป้อมต่างๆ ของโบสราห์"

13องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากอัมโมนทำบาปชั่วแล้วชั่วเล่าสามสี่ครั้ง

เราจึงไม่หายโกรธ

2 1:8 * กษัตริย์หรืออัชโดด

เพราะเขาผ้าทองหญิงมีครรภ์ในกิเลอาดเพื่อขยายเขตแดน
14เราจะส่งไฟลงมายังกำแพงเมืองรับบาค์
ซึ่งจะเผาผลาญป้อมต่างๆ
ของมันท่ามกลางเสียงโห่ร้องคะนองศึกในวันแห่งสงครามท่ามกลาง
สายลมปั่นป่วนในวันที่มีพายุจัด
15กษัตริย์ของอัมโมนกับเหล่าข้าราชการบริพารจะตกเป็นเชลย"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนั้นแหละ

2 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากโมอับทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าสามสี่ครั้ง เราจึงไม่หายโกรธ
เพราะ เขาเผากระดูกกษัตริย์ของเอโดมราวกับจะให้เป็นปุ๋ยไป
2เราจะส่งไฟมายังโมอับซึ่งจะ เผาผลาญป้อมต่างๆ ของเครีโธ
โมอับจะล่มจมท่ามกลางความโกลาหลวุ่นวายท่ามกลางเสียงโห่ร้อง
และเสียงแตรดังสนั่น

3เราจะทำลายผู้ปกครองและฆ่านบรดาข้าราชการบริพารไปด้วย"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสดังนั้นแหละ

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากยูดาห์ทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าสามสี่ครั้ง เราจึงไม่หายโกรธ
เพราะเขาละทิ้งบทบัญญัติขององค์พระผู้เป็นเจ้า+

และมิได้ประพฤติตามคำสั่งของพระองค์

เ พ ร า ะ เ ข า ห ล ง เ ต ล ิ ด ไป ต าม พ ร ะ เ ท ีย ม เ ท ี จ ์ ท ั้ง ห ล า ย

บรดาพระซึ่งบรรพบุรุษของเขาหลงตามไป

5เราจะส่งไฟมายังยูดาห์ซึ่งจะเผาผลาญป้อมต่างๆ ของเยรูซาเล็ม"

คำพิพากษาแก่อิสราเอล

6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เนื่องจากอิสราเอลทำบาปซ้ำแล้วซ้ำเล่าสามสี่ครั้ง

เราจึงไม่หายโกรธ เขาขายผู้ชอบธรรมแลกกับเงิน
และขายคนขัดสนแลกกับรวงเท้าคู่เดียว
7เขาเหยียบย่ำศีรษะของผู้ยากไร้เหมือนเดินย่ำฝุ่น
และไม่ยอมให้ความยุติธรรมแก่ผู้ถูกกดขี่
พ่อลูกเข้าหาผู้หญิงคนเดียวกัน
เป็นเหตุให้นามบริสุทธิ์ของเราถูกลบหลู่ดูหมิ่น
8เขาเอนตัวลงนอนข้างแท่นบูชาทุกแท่น
สวมเสื้อผ้าที่ยืดมาเป็นของประกัน และในนิเวศแห่งพระของเขา
เขาต้มเหล้าองุ่นซึ่งยืดมาเป็นค่าปรับ
9เราได้ทำลายชาวอาโมไรต์ต่อหน้าเขา ทั้งๆ
ที่อาโมไรต์สูงตระหง่านเหมือนต้นสนสีดาร์
และแข็งแกร่งเหมือนต้นโอ๊ก เราทำลายผลซึ่งอยู่ข้างบน
และรากเหง้าซึ่งอยู่ข้างล่าง 10เราพาเจ้าออกมาจากอียิปต์
และนำเจ้าผ่านถิ่นทุรกันดารตลอดสี่สิบปี
เพื่อยกดินแดนของชาวอาโมไรต์ให้แก่เจ้า
11ทั้งเราได้ตั้งบุตรชายบางคนของพวกเจ้า ให้เป็นผู้เผยพระวจนะ
และเลือกสรรคนหนุ่มบางคนของพวกเจ้าให้เป็นนาซีร์
นี่เป็นความจริงมิใช่หรือประชากรอิสราเอลเอ๋ย"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ
12"แต่เจ้าก็บังคับให้นาซีร์ต้มเหล้าองุ่น
และห้ามผู้เผยพระวจนะมิให้เผยพระวจนะ
13ฉะนั้นบัดนี้เราจะขี้เจ้า
เหมือนเกวียนบรรทุกข้าวเต็มที่แล่นทับลงไป
14ผู้ວ່ອງໄວຈະເນີໄມພັນ ຜູ້ແຂັງແຮງຈະໄມອາຈໃຊ້ພລະກຳລັງ
ແລະນັກຮບກໍຈະເອາຊີວິດໄມຮອດ 15ພລຣນູຈະໄມອາຈຢືນຮັດຢູ່ໄດ້
ທຸກຮາບຈະເນີໄມພັນ ແລະພລມ້າຈະເອາຊີວິດໄມຮອດ

16แม้แต่นักรบกล้าหาญที่สุดก็จะหนีไปแต่ตัวอ่อนจ๋อนในวันนั้น"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

ข้อหาของอิสราเอล

3 ประชากรอิสราเอลเอ๋ย

ประชากรทั้งสิ้นที่เราได้ออกมาจากอียิปต์เอ๋ย

จงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ที่ต่อว่ามายังพวกเจ้า
ความว่า

2"เจ้าเท่านั้นที่เราได้เลือกสรรไว้ จากเผ่าพันธุ์ทั้งปวงในโลก
ฉะนั้นเราจะลงโทษเจ้า เนื่องด้วยความผิดบาปทั้งปวงของเจ้า

3สองคนจะเดินไปด้วยกันได้หรือ? หากทั้งคู่ไม่ได้ตกลงกันไว้ก่อน

4สิงโตจะคำรามลั่นป่าเมื่อมันล่าเหยื่อไม่ได้หรือ?

มันจะร้องครวญครางอยู่ในถ้ำเมื่อจับสัตว์อะไรไม่ได้หรือ?

5นกจะตกลงในกับดักซึ่งวางอยู่ที่พื้นดินหรือ?

เมื่อไม่ได้วางเหยื่อล่อไว้

กับดักจะลั่นขึ้นได้หรือหากไม่มีอะไรไปติด

6เมื่อเสียงแตรดังขึ้นในเมือง ผู้คนไม่ตกใจหรือ?

เมื่อเกิดภัยพิบัติในเมืองใดองค์พระผู้เป็นเจ้า+มิได้ทรงเป็นผู้บันดาล
หรือ?

7องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดยอมไม่ทรงกระทำสิ่งใด

โดยไม่เปิดเผยพระดำริให้บรรดาผู้เผยพระวจนะผู้รับใช้พระองค์ได้
รู้

8เมื่อสิงโตคำราม ใครบ้างจะไม่กลัว

เมื่อองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสแล้ว ใครเล่าจะไม่ประกาศ

พระดำรัสของพระองค์

9จงป่าวร้องแก่ป้อมแห่งอัชโศด และป้อมแห่งอียิปต์ว่า

"จงมาชุมนุมกันบนภูเขาของสะมาเรีย

มาดูความโกลาหลวุ่นวายและการกดขี่ข่มเหงในเมืองนั้น"

10องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"บรรดาผู้สะสมของริบของปล้นไว้ในป้อมต่างๆ

ไม่รู้จักรักษาของที่ถูกต้อง"

11ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า"ศัตรูจะมาล้างผลาญแผ่นดินนั้น เขาจะทำลายที่มั่นและปล้นสะดมป้อมปราการต่างๆ"

12องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

"เหมือนคนเลี้ยงแกะช่วยแกะออกมาจากปากสิงโต

ได้แค่กระดูกขาสองชิ้นและเศษหูชิ้นเดียวฉันใด

ก็จะช่วยชาวอิสราเอลในสะมาเรียได้เพียงส่วนน้อยฉันนั้น

แจกเช่นแคร์ิมเตียงหรือมมที่นอน

13องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์ประกาศว่า

"จงฟัง แล้วไปตักเตือนพงศ์พันธุ์ยาโคบว่า

14ในวันที่เราลงโทษความผิดบาปของอิสราเอล

เราจะทำลายแท่นบูชาแห่งเบธเอล เชิงนอนแท่นจะถูกฉีกออก

และร่วงหล่นลงกับพื้น

15เราจะทำลายทั้งตำหนักฤดูหนาว และตำหนักฤดูร้อน

เรือนอันตกแต่งด้วยงาช้างจะถูกทำลาย

คฤหาสน์ทั้งหลายจะสูญสิ้นไป "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดังนั้นแหละ

อิสราเอลมิได้หันกลับมาหาพระเจ้า

4 ฟังเถิด บรรดาแม่ vú แห่งบาชานบนภูเขาสะมาเรีย

คือพวกผู้หญิงที่กดขี่ผู้ยากไร้และบดขยี้ผู้ขัดสน ผู้พูดกับสามีว่า

"ช่วยเอาเครื่องดื่มมาให้หน่อย"

2องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงปฏิญาณโดยความบริสุทธิ์ขอ

งพระองค์ว่า "เวลานั้นจะมาถึงอย่างแน่นอน

เวลาเจ้าจะถูกลากไปด้วยขอเกี่ยว
พวกท้ายสุดจะถูกลากไปด้วยเบ็ด
3เจ้าแต่ละคนจะตรงออกไปตามรอยแตกช่องกำแพง
และเจ้าจะถูกเหวี่ยงออกไปยังฮารโมน"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ
4"จงไปยังเบธเอลและกระทำบาป
จงไปยังกิลกาลและทำบาปยิ่งขึ้นไปอีก
เอ อ อ ค เรื่องนุซาไปถวายทุกเช้า เอาสิบลด³ไปถวายทุกสามปี⁴
5เอาขนมปังใส่เชื้อมาเผาถวายเป็นเครื่องบูชาขอบพระคุณ
และโอ้อวดเรื่องของถวายโดยใจสมัคร
โอ้อวดเข้าไปเกิดอิสราเอลเอ๋ย ในเมื่อเจ้ารักที่จะทำเช่นนั้น"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศดั่งนั้นแหละ
6องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เราให้เจ้าท้องกิ่วไร้แขนในทุกๆ
นคร ไม่มีอาหารกินในทุกๆเมือง
ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ยอมกลับมาหาเรา 7เรางดการให้ฝนแก่เจ้าด้วย
สามเดือนก่อนถึงฤดูเก็บเกี่ยว เราให้ฝนตกในเมืองหนึ่ง
แต่ไม่ให้ฝนตกในอีกเมืองหนึ่ง นาหนึ่งมีฝน อีกนาไม่มี
และข้าวจะเหี่ยวเฉาไป
8ผู้คนชมซานจากเมืองหนึ่งไปยังอีกเมืองหนึ่งเพื่อหาน้ำ
แต่ก็ไม่ได้ไม่พอดื่ม ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ยอมกลับมาหาเรา"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ

³ 4:4 * สิบลดคือการนำหนึ่งส่วนสิบของรายได้ ผลผลิต
หรือทรัพย์สินสิ่งของมาถวายแด่พระ ะ เ จ้

⁴ 4:4 ** หรือสามวัน

9"หลายครั้งที่เราโจมตีไรรินาและสวนองุ่นของเจ้า
ให้พืชผลถูกทำลายและขึ้นรา
มีตึกแทนกัตกินมะเดื่อและมะกอกของเจ้า
ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ยอมกลับมาหาเรา "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ 10"เราส่งภัยพิบัติต่างๆ
มาท่ามกลางพวกเจ้า เหมือนที่เรากระทำแก่อียิปต์
เราฆ่าหนุมฉกรรจ์ของเจ้าด้วยดาบ และเอาม้าที่เจ้ายึดมาไปเสีย
เรากระทำให้กลิ่นเหม็นตลบทั้งค่ายโซยคลั่งเข้าจมูกเจ้า
ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ยอมกลับมาหาเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ
11"เราคว่ำพวกเจ้าบางคนไป
เหมือนที่เราคว่ำโซโดมและโกโมราห์
เจ้าเหมือนดุ้นฟืนที่ถูกฉวยออกมาจากกองไฟ
ถึงกระนั้นเจ้าก็ไม่ยอมกลับมาหาเรา"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศดั่งนั้นแหละ
12"ฉะนั้นเราจะกระทำแก่เจ้าดั่งนี้อิสราเอลและเพราะเราจะกระทำ
แก่เจ้าดั่งนี้ จงเตรียมตัวพบกับพระเจ้าของเจ้าเถิดอิสราเอลเอ๋ย"

13พระองค์ผู้ทรงสร้างภูเขา สร้างลม และทรงสำแดงพระดำริแก่
มนุษย์ พระองค์ผู้ทรงแปรเปลี่ยนรุ่งอรุณให้เป็นความมืดมิด
และทรงพระดำเนินอยู่ ณ เบื้องสูงของโลก
พระนามของพระองค์คือองค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์

ไว้อาลัยและเรียกให้กลับใจ

5

พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย จงฟังเถิด เราคร่ำครวญถึงเจ้าดั่งนี้

2"อิสราเอลพรหมจารีล้มลงเสียแล้ว จะไม่ลุกขึ้นมาอีกเลย
ต้องถูกทอดทิ้งในดินแดนของเธอเอง
และไม่มีใครช่วยพยุงขึ้นมาเลย"

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า "เมืองซึ่งส่งชายฉกรรจ์
ออกไปรบเพื่ออิสราเอลพันคนจะเหลือกลับมาเพียงร้อยคน
ที่ส่งออกไปร้อยคนจะเหลือกลับมาเพียงสิบคนเท่านั้น"

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสแก่พงศ์พันธุ์อิสราเอลว่า "จงแสวงหาเรา
และเจ้าจะมีชีวิตอยู่ 5อย่าแสวงหาเบธเอล อย่าไปที่กิลกาล
อย่าเดินทางไปยังเบเออร์เซบา
เพราะกิลกาลจะต้องตกเป็นเชลยแน่นอน
และเบธเอลจะราบเป็นหน้ากลอง

6จงแสวงหาองค์พระผู้เป็นเจ้า+และเจ้าจะมีชีวิตอยู่
มิฉะนั้นแล้วพระองค์จะกวาดพงศ์พันธุ์ยาโคบ
ไปเสียดังไฟที่เผาผลาญ และเบธเอลจะหาใครช่วยดับไฟไม่ได้เลย

7เจ้าผู้แปรเปลี่ยนความยุติธรรมเป็นความขมขื่น
ผู้เหวี่ยงความชอบธรรมลงกับพื้น

8(พระองค์ผู้ทรงสร้างดาวลูกไก่และดาวไถ
ผู้ทรงผันแปรความมืดให้กลายเป็นรุ่งอรุณ
และกลางวันให้กลายเป็นกลางคืนมืดมิด ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลมา
และเทน้ำรดผิวโลก ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+)

9ผู้ทรงกระหน่ำหายนะลงเหนือที่มั่น
และให้เมืองป้อมปราการพังพินาศ)

10เจ้าเกลียดผู้ต่อสู้เพื่อความยุติธรรมในศาล
และชิงชังผู้กล่าวความจริง 11เจ้าเหยียบย่ำผู้ยากไร้
และรีดไถเอาเมล็ดข้าวจากเขา ฉะนั้นถึงแม้เจ้าสร้างตึกศิลา

เจ้าก็จะไม่ได้อาศัยอยู่ ถึงแม้เจ้าปลุกสวนองุ่นงองาม
เจ้าก็จะไม่ได้ดื่มเหล้าองุ่นนั้น

12 เพราะเราเห็นว่าเจ้าลวงละเมิดมากมายเพียงไร

เจ้าทำบาปใหญ่หลวงเพียงไหน เจ้าบีบบังคับผู้ชอบธรรม

เจ้ารับสินบน ทั้งยังกีดกันความยุติธรรมในศาลจากผู้ยากไร้

13 ฉะนั้นคนฉลาดก็ยิ่งเสียในยามเช่นนี้

เพราะเป็นยุคแห่งความชั่วร้าย

14 จงแสวงหาความดี มิใช่ความชั่ว แล้วเจ้าจะมีชีวิตอยู่

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์จึงจะอยู่กับเจ้าเหมือนที่เจ้าพูดว่า

พระองค์อยู่กับเจ้า 15 จงเกลียดความชั่ว รักความดี

จงผดุงความยุติธรรมในศาลบางที่องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์

จะทรงเมตตาคนที่เหลืออยู่ของโยเซฟ"

16 ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์ตรัสว่า "ทุกถนนจะมีการร่ำไห้

ย่านชุมชนทุกแห่งมีเสียงร้องด้วยความทุกข์โศก

ชาวนาจะจับกลุ่มกันร้องไห้

และผู้ไ้ทุกข์รวมกลุ่มกันร่ำไห้คร่ำครวญ

17 จะมีการร่ำไห้ในสวนองุ่นทุกแห่ง

เพราะเราจะผ่านไปท่ามกลางเจ้า"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสตั้งนั้นแหละ

วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+

18 วิบัติแก่เจ้าผู้ปรารถนาวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า!

เหตุใดเจ้าจึงปรารถนาวันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า?

วันนั้นเป็นวันแห่งความมืดมิใช่ความสว่าง

19 เหมือนคนหนีจากสิงโต แล้วไปปะหมี เหมือนเข้าไปในบ้าน

เอามือพึงผนังก็ถูกงูกัดเอา

20วันแห่งองค์พระผู้เป็นเจ้า+จะเป็นวันมืดมน ไม่ใช่สว่าง
วันนั้นมีมืดมิด ไม่มีแสงสว่างแม้สักกนิท?

21"เราเกลียดเราชิงชัง **ทศกาล** ทางศาสนาของเจ้า
เราเอื้อมการประชุมของพวกเจ้า 22แม้เจ้าจะนำเครื่องเผาบูชา
เครื่องธัญบูชา มาให้ เราก็คจะไม่รับ

แม้เจ้านำเครื่องสันติบูชาอย่างดีมาให้ เราก็คจะไม่แยแส

23ยุติเสียง **เพลง** ของเจ้าเถิด

เราจะไม่ฟังเสียงบรรเลงพิณของเจ้า

24แต่จงให้ความยุติธรรมหลังไหลเข้ามาเหมือนแม่น้ำ

ให้ความชอบธรรมเหมือนธารน้ำไหลไม่ขาดสาย

25พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย ตลอดสี่สิบปีในถิ่นกันดาร

เจ้าได้ถวายเครื่องบูชาและมอบของถวายแก่เราหรือไม่?

26เจ้าเทิดทูนพระต่างดาวคือสักคฤทษัตริย์ของเจ้า

ไคว้นเทพเจ้าแห่งดวงดาว

และรูปเคารพทั้งปวงที่เจ้าทำขึ้นเพื่อตนเอง

27ฉะนั้นเราจะส่งเจ้าไปเป็นเชลยไกลจากดามัสกัสไปอีก"

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้ทรงพระนามว่าพระเจ้าทรงฤทธิ์ตั้งนั้นแหละ
ะ

วิบัติแก่ผู้เอกเขนก

6 วิบัติแก่เจ้าผู้เอกเขนกอยู่ในศิโยน

และแก่เจ้าผู้รู้สึกปลอดภัยบนภูเขาสะมาเรีย

เจ้าผู้มีชื่อเสียงโด่งดังแห่งชาติชั้นนำ ผู้ซึ่งประชากรอิสราเอลมาหา

2จงไปพิเคราะห์ดูคาลเนห์ แล้วไปยังฮามัทเมืองใหญ่

และลงไปยังเมืองกัทในฟิลิสเตีย **เจ้าดีกว่าอาณาจักรเหล่านั้นหรือ?**

ดินแดนของเขาใหญ่กว่าของเจ้าหรือไม่?

3เจ้าเลื่อนวันเลวร้ายออกไป

แต่กลับนำยุคอันน่าสยดสยองเข้ามาใกล้

4เจ้านอนบนเตียงประดับงาช้าง และเหยียดกายบนตั่ง

เจ้ากินลูกแกะชั้นดีและลูกวัวอ้วนพี

5เจ้าเล่นพิณอย่างเบิกบานใจเหมือนดาวิด และแต่งเพลงใหม่ ๆ

สำหรับเครื่องดนตรี

6เจ้าดื่มเหล้าองุ่นเต็มชามและใช้เครื่องชโลมกายชั้นดี

แต่เจ้าไม่ทุกข์โศกในความย่อยยับของโยเซฟ

7ฉะนั้นเจ้าจะอยู่ในกลุ่มพวกแรกที่ตกเป็นเชลย

การเลี้ยงฉลองและการเอกเขนกของเจ้าจะจบสิ้นลง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงชิงชังความหยิ่งผยองของอิสราเอล

8องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงปฏิญาณต่อพระองค์เอง

องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์ประกาศว่า

"เราชิงชังความหยิ่งลำพองของยาโคบ และเกลียดป้อมต่างๆ

ของเขา เราจะปล่อยเมืองนี้และทุกสิ่งทุกอย่างที่อยู่ในนั้น

9หากมีชายสิบคนเหลืออยู่ในบ้านหลังหนึ่ง พวกเขา ก็จะตายด้วย

10และหากมีญาติคนหนึ่ง ที่ จะเผาศพ

จะมาแบกศพออกไปนอกบ้าน และถามผู้ที่ยังซ่อนตัวอยู่ที่นั่นว่า

"มีใครอยู่กับเจ้าอีกไหม?" และเขาตอบว่า "ไม่มี" แล้วเขาก็จะพูดว่า

"จ้ะ! อย่าให้เราต้องเอ่ยพระนามขององค์พระผู้เป็นเจ้า+"

11เพราะองค์พระผู้เป็นเจ้า+ได้ทรงบัญชาไว้แล้ว

และจะทรงฟาดบ้านหลังใหญ่ให้เป็นชิ้นเล็กชิ้นน้อย

ส่วนบ้านหลังเล็กเป็นเศษเล็กเศษน้อย

12ม้าวิ่งบนโตรกเขาขรุขระหรือ? คนใช้วัวไถที่นั่นหรือ?

แต่เจ้าก็เปลี่ยนความยุติธรรมให้เป็นยาพิษ

และเปลี่ยนผลแห่งความชอบธรรมให้กลายเป็นความขมขื่น

13เจ้าผู้ยินดีในการพิชิตโลเดบาร์ และพูดว่า

"เราใช้กำลังยึดคานาอิมไว้ได้ด้วยกำลังของเราเองมิใช่หรือ?"

14องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าทรงฤทธิ์ประกาศว่า

"พงศ์พันธุ์อิสราเอลเอ๋ย เราจะรื้อชาติหนึ่งมาสู้กับ เจ้า

ซึ่งจะกดขี่ข่มเหงเจ้าตลอดทางตั้งแต่เลโบฮาม์ถึงหุบเขาอาราบาห์

"

ตึกแดน ไฟ และสายดึง

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า พระองค์กำลังเตรียมฝูงตึกแดนจำนวนมหาศาลมาหลังจากเก็บเกี่ยวพืชผลส่วนของกษัตริย์แล้ว ขณะที่พืชงวดหลังกำลังงอกขึ้นมา

2เมื่อตึกแดนเหล่านั้นกินพืชจนแผ่นดินโล่งเตียน

ข้าพเจ้าก็ร้องทูลว่า "ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุด

ขอทรงอภัยเถิด! ยาโคบจะอยู่รอดได้อย่างไร?

ในเมื่อเล็กกระจ้อยร่อยเพียงนี้!"

3ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า+จึงทรงอดพระทัยไว้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า "เหตุการณ์นี้จะไม่เกิดขึ้น"

4องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าว่า

พระองค์เตรียมลงทัณฑ์ด้วยไฟ มันเผาผลาญ

ห้วงสมุทรและไหม้แผ่นดิน 5แล้วข้าพเจ้าจึงร้องทูลว่า

"ข้าแต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+

ยิ่งใหญ่สูงสุด ขอโปรดยับยั้งไว้เถิด! ยาโคบจะอยู่รอดได้อย่างไร?

ในเมื่อเขาเล็กกระจ้อยร่อยเพียงนี้!"

6ดังนั้น องค์พระผู้เป็นเจ้า +จึงทรงอดพระทัยไว้

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดตรัสว่า

"เหตุการณ์นี้ก็จะไม่เกิดขึ้นเช่นกัน"

7พระองค์ทรงสำแดงแก่ข้าพเจ้าดังนี้

องค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ข้างกำแพงที่สร้างขึ้นโดยใช้สายดิ่ง
วัด และมีสายดิ่งอยู่ในพระหัตถ์

8และองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสถามข้าพเจ้าว่า "อาโมส

เจ้าเห็นอะไร?" ข้าพเจ้าทูลว่า "สายดิ่ง พระเจ้าข้า"

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้าตรัสว่า "ดูเถิด

เรากำลังจะวางสายดิ่งในหมู่ประชากรอิสราเอลของเรา

เราจะไม่ละเว้นเขาทั้งหลายอีกต่อไป 9บรรดาสถานบูชา ณ

ที่สูงของอิสอัคจะถูกทำลายล้าง

และบรรดาสถานนมัสการของอิสราเอลจะถูกทำลาย

เราจะลุกขึ้นต่อสู้พงศ์พันธุ์ของเยโรโบอัม ด้วยดาบของเรา"

อาโมสกับอามาซียาห์

10แล้วอามาซียาห์ปุโรหิตแห่งเบธเอล

ได้แจ้งข่าวต่อกษัตริย์เยโรโบอัมแห่งอิสราเอลว่า

"อาโมสกำลังวางแผนร้ายต่อพระองค์ ณ ใจกลางอิสราเอลนี้เอง

ถ้อยคำของเขาบ่อนทำลายชาติ 11เพราะอาโมสพูดว่า

' เยโรโบอัมจะตายด้วยดาบ และอิสราเอลจะตกเป็นเชลยแน่นอน
ต้องไปจากบ้านเกิดเมืองนอน' "

12แล้วอามาซียาห์กล่าวกับอาโมสว่า "ออกไปนะเจ้านักทำนาย

กลับไปแผ่นดินยูดาห์เสีย ไปทำมาหากินและเผยพระวจนะที่นั่น

13ไม่ต้องเผยพระวจนะที่เบธเอลนี้อีก เพราะ

ที่นี่เป็นสถานนมัสการของกษัตริย์ และเป็นวิหารของอาณาจักร"

14อาโมสตอบอามาซียาห์ว่า

"เมื่อก่อนข้าพเจ้าไม่ได้เป็นผู้เผยพระวจนะหรือเป็นลูกของผู้เผยพร

ะวจนะ ข้าพเจ้าเป็นเพียงคนเลี้ยงแกะ และดูแลสวนมะเดื่อ

15แต่องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงพาข้าพเจ้ามาจากงานเลี้ยงแกะ

ต รัสสั่งข้าพเจ้าว่า

‘ จงไปเผยแพร่พระวจนะแก่อิสราเอลประชากรของเรา’

16บัดนี้จึงฟังพระดำรัสขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ ท่านกล่าวว่า

‘ อย่าเผยแพร่พระวจนะแก่ร่ายต่ออิสราเอล

และหยุดเทศนาตีเตียนพงศ์พันธุ์ยาโคบ’

17ฉะนั้นองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสว่า

‘ ภรรยาของเจ้าจะกลายเป็นโสเภณีกลางเมือง

และบุตรชายบุตรหญิงของเจ้าจะตายด้วยดาบ

ที่ดินของเจ้าจะถูกวัดและถูกแบ่งแยก

ตัวเจ้าเองจะตายในดินแดนต่างศาสนา

และอิสราเอลจะตกเป็นเชลยแน่นอน

ต้องไปจากบ้านเกิดเมืองนอน’ ”

กระจัดผลไม้สุก

8

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดทรงสำแดงให้ข้าพเจ้าเห็นผล
ผลไม้สุกกระจัดหนึ่ง 2พระองค์ตรัสถามว่า "อาโมส เจ้าเห็นอะไร?"

ข้าพเจ้าทูลว่า "ผลไม้สุกอมกระจัดหนึ่ง พระเจ้าข้า"

แล้วองค์พระผู้เป็นเจ้า+ตรัสกับข้าพเจ้าว่า

"โอกาสสุกอมแล้วสำหรับอิสราเอลประชากรของเรา

เราจะไม่ละเว้นพวกเขาอีก"

3องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า "โอ วันนั้น

บทเพลงต่างๆในพระวิหารจะเปลี่ยนเป็นเสียงร่ำไห้

ซากศพจะเกลื่อนกลาดอยู่ทุกแห่ง และมีความเจ็บปวดไปทั่ว"

4ฟังเถิดเจ้าผู้เหยียบย่ำคนยากไร้ และกำจัดผู้ขัดสนในดินแดน

5เจ้ากล่าวว่า "เมื่อใดหนอจะหมดวันขึ้นหนึ่งค่ำ

เราจะได้ขายข้าวเปลือกเสียที เมื่อใดหนอจะหมด วันสะบาโต
เราจะได้ขายข้าวสาลีเสียที" ตาซังหย่อน โกงราคาและโกงตาชั่ง
6เจ้าซื้อผู้ยากไร้ด้วยเงิน แลกคนขัดสนด้วยรองเท้าคู่เดียว
และขายข้าวเลวปนข้าวสาลี
7องค์พระผู้เป็นเจ้าทรงปฏิญาณโดยศักดิ์สิทธิ์แห่งยาโคบ ว่า
"เราจะไม่มีวันลืมสิ่งที่เขากระทำแม่สักอย่างเดีย ว
8ด้วยเหตุนี้แผ่นดินจะไม่สันสะท้าน
และผู้คนในนั้นจะไม่ไวทุกข์หรือ?
ทั่วทั้งแผ่นดินจะเอ่อท้นขึ้นเหมือนแม่น้ำไนล์
ถูกกวานให้เกิดความปั่นป่วน แล้วก็จมลงเหมือนแม่น้ำแห่งฮียิปต์"
9องค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า "ในวันนั้น
เราจะกระทำให้ดวงอาทิตย์ตกในตอนเที่ยงวัน และโลกมืดมิดทั้งๆ
ที่ยังกลางวันแสดๆ
10เราจะเปลี่ยนเทศกาลทางศาสนาของเจ้า ให้เป็นการไวทุกข์
และการร้องเพลงทั้งปวงของเจ้าให้เป็นการร่ำไห้
เราจะทำให้พวกเจ้าทุกคนสวมเสื้อผ้ากระสอบ และโกนผม
เราจะทำให้ช่วงเวลานั้น เป็นเหมือนช่วงไวทุกข์ให้ลูกโตน
และให้วาระสุดท้ายเป็นตั้งวันอันขมขื่น"
11องค์พระผู้เป็นเจ้ายิ่งใหญ่สูงสุดประกาศว่า
"วันเวลานั้นจะมาถึงเมื่อเราจะทำให้เกิดการกันดารทั่วแผ่นดิน
ไม่ใช่หิวหาอาหารหรือกระหายหาน้ำ
แต่หิวกระหายอยากฟังพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+
12ผู้คนจะชมซานจากทะเลนี้ไปทะเลนั้น
และระเหเร่รอนจากเหนือไปตะวันออก
ชอกชอนหาพระวณะขององค์พระผู้เป็นเจ้า+ แต่จะไม่พบ

13ในวันนั้น หญิงสาวน่ารักและชายหนุ่มแข็งแรง

จะเป็นลมเพราะความกระหาย

14ผู้ที่สาบานโดยอ้างรูปเคารพอันน่าขนลุกแห่งสมาธิ

หรือพูดว่า ' ดานเอ๋ย พระของเจ้าคงอยู่ฉันใด' หรือ

' อำนางแห่งเบเออร์เซบาคงอยู่แน่นอนฉันใด'

ล้วนจะล้มลงและไม่ได้ลุกขึ้นมาอีกเลย"

อิสราเอลจะถูกทำลาย

9 ข้าพเจ้าเห็นองค์พระผู้เป็นเจ้าประทับยืนอยู่ข้าง แท่นบูชา

และพระองค์ตรัสว่า "จงฟาดยอด

เสาเพื่อให้ธรณีประตูพระวิหารสิ้นสะเทือน

ให้พังทลายประชาชนทั้งปวง ผู้ที่รอดชีวิตอยู่เราจะประหารด้วยดาบ

ไม่มีใครหนีรอดไปได้สักคนเดียว

2แม้เขาจะขุดลึกลงไปถึงแดนมรณา

มือของเราก็จะควานลงไปดึงขึ้นมา แม้เขาปีนขึ้นถึงฟ้าสวรรค์

เราก็จะนำพวกเขาลงมา 3แม้เขาซ่อนตัวบนยอดเขาคาร์เมล

เราก็จะตามล่าจับกุมลงมาจากที่นั่น แม้เขาหนีไปซ่อนที่ก้นทะเล

เราก็จะส่งงูทะเล ให้กัดเขา

4แม้เขาถูกศัตรูกวาดต้อนไปเป็นเชลย

เราก็จะสั่งให้ดาบประหารเขา

เราจะจับตาดูเขาอย่างมุงร้ายมิใช่ด้วยหวังดี"

5องค์พระผู้เป็นเจ้า องค์พระผู้เป็นเจ้า+ทรงฤทธิ์ผู้ทรงแตะโลกแล้ว

มันก็เหลวไป และชาวโลกทั้งปวงก็ไว้ทุกข์

ทั่วทั้งดินแดนเอ่อตันขึ้นเหมือนแม่น้ำไนล์ แล้ว

ก็จมลงเหมือนแม่น้ำแห่งอียิปต์

6พระองค์ผู้ทรงสร้างที่ประทับไว้ในสวรรค์และวางรากฐานของมัน

ไว้ที่แผ่นดินโลก ผู้ทรงเรียกน้ำทะเลขึ้นมา และถมันรดผิวโลก
ทรงพระนามว่าองค์พระผู้เป็นเจ้า+

7 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "อิสราเอลเอ๋ย สำหรับเราแล้ว
เจ้าก็ได้แตกต่างอะไรจากชาวคูช* มิใช่หรือ?
เรามีได้นำอิสราเอลออกมาจากอียิปต์
ฟีลิสเตียจากคัฟโตร์และอาร์มจากคีร์หรือหรือ?"

8 แน่นอน

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ยิ่งใหญ่สูงสุดย่อมทรงจับตาดูอาณาจักรอันบาป
หนา องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "เราจะทำลาย มันจากพื้นโลก
ถึงกระนั้นเราจะไม่ทำลาย พงศ์พันธุ์ยาโคบลงอย่างสิ้นเชิง

9 เพราะเราจะออก คำสั่ง

และเราจะเขย่าพงศ์พันธุ์อิสราเอลท่ามกลางมวลประชาชาติ
เหมือนเขย่ากระดังฝัดข้าว แต่จะไม่มีสักเมล็ดเดียวตกถึงพื้น
10 บรรดาคนบาปในหมู่ประชากรของเราจะตายด้วยดาบ
คือคนทั้งปวงที่พูดว่า ' ภัยพิบัติจะไม่เล่นงานเราหรือมาถึงเรา'

อิสราเอลคืนสู่สภาพดี

11 ในวันนั้นเราจะตั้งเต็นท์ของดาวิดที่ล้มลงแล้วขึ้นมาใหม่
เราจะซ่อมแซมซากปรักหักพังและปฏิสังขรณ์ให้กลับคืนดี

12 เพื่อเขาทั้งหลายจะครอบครองชนที่เหลืออยู่แห่งเอโดม
และประชาชาติทั้งปวงที่ได้ชื่อตามนามของเร "

องค์พระผู้เป็นเจ้า+ผู้จะทรงกระทำสิ่งเหล่านี้ประกาศดังนั้นแหละ

13 องค์พระผู้เป็นเจ้า+ประกาศว่า "วันเวลาจะมาถึงเมื่อ

คนที่โถจะทันคนที่เกี่ยว และคนย่ำองุ่นจะทันคนที่ปลูก

จะมีเหล่าองุ่นใหม่หยดจากภูเขาและไหลจากเนินเขาทั้งหลาย

14 เราจะนำอิสราเอลประชากรของเราซึ่งตกเป็นเชลยนั้นกลับคืนมา

า เขาจะปฏิสังขรณ์เมืองที่ปรักหักพังแล้วเข้าอยู่อาศัย

เขาจะทำสวนองุ่นและตีเมล็ดเหล้าองุ่น เขาจะทำสวนและกินผลผลิต
15เราจะปลูกอิสราเอลไว้ในดินแดนของเขา
เขาจะไม่ถูกถอนออกจากดินแดนที่เรามอบให้เขาเลย"
องค์พระผู้เป็นเจ้า+พระเจ้าของเจ้าตรัสดังนั้นแหละ